

ಪರಸ್ಪರರಿಗೆ ಒಟ್ಟಿನಿಕೊಳ್ಳುವ ಕ್ರಿಯೆಯ ಮಾಥುಯ್ಯ ಇಷ್ಟು ಅನನ್ತ ಅಂತ ಗೊತ್ತಿರಲ್ಲ. ಇದ್ದರೆ ನರಕದಲ್ಲಿರೋಕು ನಾನು ತಯಾರು. ನಿಗೆ ಧ್ವನಿಕ್ಕೆ ಕಂಡೆ ಅಂದ ಮತ್ತಿನ ತನ್ನಯಿತಯಲ್ಲಿ. ಅವಜು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಮಂಚದಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ‘ನಾನು ನಿಮಗೆ ಮಾಡಿದ್ದು ದೇಹದಾನ’ ಅಂದಿದ್ದಳು ಗೋಡೆಯತ್ತ ನೋಡುತ್ತ. ಅರ್ಥವಾಗದ ಗಲಿಬಿಲಿಯಲ್ಲಿ,

‘ಏ... ಹಾಸಿನಿ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಇದೆಂತಹ ಹಾಸ್ಯ? ಅಪ್ಪದ್ದ ಅದು ಎಂದ.

‘ಒಲಿದು ಕೂಡುವವರಲ್ಲಿ ಮನಸು ದೇಹ ಎಲ್ಲ ಒಮ್ಮುವಿವಾಗಿ ಚಲಿಸಿ ವರದು ಹನಿಗಳು ಸೇರಿ ಒಂದೇ ಹನಿಯಾಗುವಂಥ ಕ್ರಿಯೆ.

ನಾನು ಸುಮಂತನ್ನ ಮೆಚ್ಚಿದ್ದೇ. ಮನಸಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆತ್ತುಬ್ಬಿನಿದ್ದಾಗ ನಿಮಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ದೇಹ ಮಾತ್ರ. ಅಂದರೆ ದಾವಲ್ಲಿ ಮತ್ತೇನು?’ ಅವನ ಮನಸಲ್ಲಿ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಏಕಮಂಯವಾಗಿ ಯುಂಗರಿಕಿನಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಮಾಥುಯ್ಯ ತಕ್ಷಣ ನಾಶವಾಗಿ ಹೊಗಿತ್ತು. ಹತಾಶೆ ಅವಮಾನ ತೀವ್ರ ತಿರಸ್ಯಾರಕ್ಕೊಳಗಾದ ಭಾವದಲ್ಲಿ ಜರ್ವರಿತನಾಗಿಹೋದ. ‘ಮತ್ತೇ... ನನ್ನ ಮದುವೆಯಾದರ್ದೇಕೆ? ಬೇಡ ಅನ್ನಬಹುದಿತ್ತಲ್ಲ?’ ಕಹಿ ದನಿಯಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದ.

‘ನಾನೂ ಕೇಳಬಹುದು. ಮದುವೆಗೆ ವೋದಲು ಒಂದು ಮಾತಾದರೂ ನೆನ್ನೊಂದಿಗೆ ಆದಬೇಕು ಅನಿಲ್ಲಿಲ್ಲ ಯಾಕೆ ನಿಮಗೆ? ಪ್ರಸ್ತಾಪಕ್ಕೆ ತಕ್ಷಣ ಒಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳೋದರಲ್ಲಿ ಹಣ ಆಸ್ಯಿಯ ಆಕರ್ಷಣೆಯಿತ್ತಾ?’ ಮೂಲಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದ ಪೆಟ್ಟು ವಿಲವಿಲ ಅನ್ನ ವಂತಹದು. ಅಂತರಾತ್ಮಣಿಲ್ಲ ತಡಕಾಡಿದ. ಆಕ್ಷೇಪಣೆ ಪೂರ್ತಿ ನಿಜವಲ್ಲ.

‘ಅಂತಸ್ತು ಸ್ಥಿರಿಸ್ತು ನಿಜ ಆದರೆ, ಖಂಡಿತ ಆಗ ನನ್ನ ಕಲ್ಪನೆಯಲ್ಲೂ ಅದಿರಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ಆಗಾಗ ನೋಡಿದ್ದಲ್ಲ, ಹಂದದ ಹುಡಗಿ ಹೆಂಡತಿಯಾಗಿ ಸಿಗತಾಳೆ ಅನ್ನವ ಆಕರ್ಷಣೆ ಹೌದು. ಮೇಲಿಂದ ನಿನ್ನ ತಂಡೆಯಲ್ಲಿ ನಂಗೆ ಅಪಾರ ಗೌರವ. ಅವರು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿದ್ದೆ ನಾಗೇಂದು ವರದಿತ್ತು.’

‘ನಾನೂ ಹಾಗೇನೇ ಅಪ್ಪನ ಸಿಕ್ಕಿಗೆಲ್ಲ ಹೆದರುವವಳಿಲ್ಲ. ಆದರೆ, ಅವರ ದೈನಾವಸ್ಥೆ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ನೀರ ಪಸೆಯನ್ನು ನಾನು ಸಹಿಸಲಾರೆ. ಒಟ್ಟಿಕೊಂಡೆ. ಆದರೆ, ನಿವ್ವ ಒಂದು ಮಾತು ನನ್ನ ಕೇಳುವದು ಉಪಖಾರಕ್ಕಾದರೂ ಸರಿಯಿತ್ತು. ಬೇಡ ಅಂದುಬಿಟ್ಟರೆ ಅನ್ನು ಭಯವಿತ್ತೇನೋ ನಿಮಗೆ.

ಹೋಗಲಿ ಬಿಡಿ, ತೀರಾ ಭಾವಜೀವಿಯೆನಲ್ಲ ನಾನು, ಸಮಯ ಕಳಿದಂತೆ ಸರಿ ಹೋಗಬಹುದು. ಇದ್ದುದನ್ನ ಇದ್ದಂತೆ ಹೇಳೋಕು ಅದೇ ಕಾರಣವಿರಬಹುದು.’

ಹತ್ತು ದಿನಗಳ ಓರು. ಮುಗಿದರೆ ಸಾಕು ಅನಿಸತ್ತೊಡಗಿತು ಅವನಿಗೆ. ಮಾರನೆ ನಸುಕಿನಲ್ಲಿ ಟ್ಯೂಗರ್ ಹಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತವರ ಕುಳಿದುರು ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದತೆ ಬಂಗಾರಬಣಿಲ್ಲ ಮೂಡುವ ಕಾಂಚನಂಗಾ ಶಿಲರದ ದೈವೀದೃಶ್ಯಕ್ಕೂ ಅವನು ಜಡವಾಗೇ